

adhæserunt ossa pelli ejus. Ut autem ad extremum, **A** tus est ad ignoscendum. Honor amittitur? recuperari potest. Amittitur dignitas? recuperari potest. Amittuntur opes? recuperari possunt. Innumera sunt que amissa possunt recuperari. Tempus operandi, tempus pœnitendi, tempus Deo placendi, si semel amittitur, nunquam in sempiternum ultra recuperatur. Quod adhuc nobis liceat ad Deum converti per pœnitentiam, fratres dilectissimi, scimus; sed utram usque ad vesperam hæc nos licentia maneat, ignoramus. Scientes igitur, dilectissimi, quoniam patientia Dei ad pœnitentiam nos adducit, non secundum duritiam nostram et cor impœnitens thesaurizemus nobis iram in die iræ et revelationis justi judicii Dei, qui reddet unicuique juxta opera sua. Vigilate igitur, fratres dilectissimi, vigilate; quoniam et diem nescitis, et horam ignoratis. **B** *Beati servi illi, ait Veritas, quos cum venerit dominus, invenerit vigilantes! Amen dico vobis quoniam super omnia bona sua constituet eos. Quorum bonorum nos participes faciat Christus Jesus Dominus noster, cui cum Patre et vivifico Spiritu potestas, dominatio et imperium sine fine permanet in sæcula sæculorum. Amen.*

ad hæserunt ossa pelli ejus. Ut autem ad extremum, fratres mei, virginem sacratissimam verbis paucissimis et sufficientissimis commendemus, Benedicti soror exstitit quam sanguine tam etiam sanctitate. His in laudes virginis compendiosa brevitate decursis, ad exhortationem vestram, fratres dilectissimi, redeamus. Illam lectionis evangelicæ clausulam iterum atque iterum vestris et auribus et mentibus ingerentes: *Vigilate itaque, quia nescitis diem neque horam. Vigilate, fratres, cohortor, suadeo, moneo; vigilate, quoniam migrationis vestræ et diem non nostis, et horam ignoratis. Currite dum lucem habetis, ne tenebræ mortis vos comprehendant. Operamini dum vacat, dum licet, dum sententiam suspendit judex. Veniet enim hora in qua nemo poterit operari. Hortamur cum Apostolo ne in vacuum gratiam Dei recipiatis. Alit enim: Tempore accepto exaudivi te, et in die salutis adjuvi te. Ecce nunc tempus acceptabile, ecce dies salutis. Querite igitur, fratres mei dilectissimi, Dominum dum inveniri potest, invocate eum dum prope est. Derelinquat impius viam suam, et vir iniquus cogitationes suas, et revertatur ad Dominum, et miserebitur ejus, et ad Deum nostrum, quoniam mul-*

DE SS. PAULI ET STEPHANI ABBATUM REGULA

VETERUM TESTIMONIA.

S. Benedictus Anianæ abbas in Concordia regularum sæpissime affert testimonia ex Regula Pauli et Stephani, sive, ut pag. 388 et 619: *Ex Regula sanctorum Pauli et Stephani, quam etiam solius Stephani et sancti Stephani nomine aliquando citat.*

Smaragdus abbas Expositione Regulæ S. Benedicti, cap. 23: *De hoc capitulo Paulus et Stephanus abbates ita scripserunt: Si quis alterum, etc., ut cap. 36.*

OBSERVATIO CRITICA IN REGULAM SEQUEMTEM.

E *Etiam si ignoremus patriam et statum horum duorum SS. virorum, neque ad notitiam monachorum pro quibus hæc regula composita est pervenire valeamus, tamen videntur vixisse in aliqua regione ubi frumenta ruri et in campis excutiebantur, quemadmodum apud Italos et Hispanos moris est. Existimat sæpe laudatus Calmetus hos sanctos hanc suam regulam scripsisse circa tempora S. Benedicti. Hoc unum certum est, quod*

C *exsertis verbis S. Augustinus laudetur ibidem, cap. 14, atque Scriptura sancta citari solet juxta Vulgatam antiquam, non secundum S. Hieronymi versionem. Ad hoc difficile erit præscribere his sanctis determinatam ætatem; quamvis illi hujus Regulæ veri sint auctores sub quorum nomine et illam citat S. Benedictus abbas Anianæ in sua Concordia regularum.*

SS. PAULI ET STEPHANI ABBATUM REGULA AD MONACHOS.

CAPITULA.

1. *Primum de timore Dei et charitate mutua puri D cordis et unanimitate habenda.*
2. *Quales circa juvenes esse debent seni res.*
3. *Qualiter circa seniores se juvenes debeant exhibere.*
4. *Ut ab opere Dei nullus nisi permissus discedat.*
5. *Ut initium versus in choro incipiatur ab uno.*
6. *Ut jugiter pronuntietur per choros.*
7. *De modo psallendi et seniorum arbitrio.*
8. *Ut cantantes non dormitent.*
9. *Ut cantantium et orantium nullus vel temeriter fabulis occupetur.*

10. *Ut dicta prima nullus se in lecto recubitet.*
11. *Ut meridiane tempore unusquisque in suo lecto dormiat mediante tempore definito.*
12. *Ut opus divinum cum disciplina in operatione decantent.*
13. *Ut qua hora communicandum est, omnes qui intra ecellam sunt unam, studeant esse presentes.*
14. *Ut decantentur quæ jussa sunt cantari.*
15. *De his qui psalmos discunt, ut dictatoribus delegati observent.*
16. *Ut accepta a minoribus ex more reddantur ad mensam.*
17. *Ut nullus supra statutum modum in cibo vel potu præsumat.*
18. *Ut reficientes cum quiete audiant quæ leguntur.*
19. *Ut ad mensam nullus sibi peculiariter aliquid comedendum procuret.*
20. *Ut nullus se a mensa deputata migret in aliam.*
21. *Ut calix superfundens non misceatur.*
22. *De vicibus ministrorum.*
23. *Si de ordine juniorum visquam a ministerio fuerit segregatus.*
24. *Ut nullus de assignato præsumat alterius.*
25. *Ut hi quibus custodia commissa est, devota*
- A** *charitate deserviant, nec ipsi econtra improbe contristentur.*
26. *Ut in cellario et artificum officinis nullus importune non jussus audeat intrare.*
27. *Ut de rebus alterius nullus sibi ad utendum præsumat, nec inter se liceat commutare*
28. *De vestimentis et lectualibus servandis.*
29. *Nisi de usu prioris nullus tonsuret.*
30. *De eo quod alio perdente alter frater invenerit.*
31. *De his qui qualemcumque artem discere voluerint.*
32. *Ut in pistrino, vel ad omne opus terrenum unusquisque prompte occurrat.*
33. *De labore præteriti temporis, et quod nec his qui negligentes sunt quidquam de necessariis subtrahendum sit.*
34. *Ad orationem ut consueta amittatur pigritia.*
35. *De ferramentorum in operatione custodia.*
36. *Ut peccantem nullus legat.*
37. *Ab immoderato joco et risu abstinendum.*
38. *Ut aliis litigantibus non commisceat alter.*
39. *Ut nullis causis extraneis quisquam se inferat.*
40. *Ut contra rusticorum pravos excessus nullus humana virtute se audeat vindicare.*
41. *Quod et Patrum regulæ legantur assidue.*

I. Imprimis ergo hortamur, ut timorem Dei et mutuam charitatem et unanimitatem omnes in bonis studiis habeamus.

II. Seniores junioribus affectum paternum impendant: et cum imperandi necessarium fuerit, non tumentis animositate et clamoris vocibus, sed fiducia- liter tranquilla simplicitate et auctoritate bonæ vitæ ad peragendam communem utilitatem quæ fuerint opportuna injungant.

III. Juniores senioribus sincera subjectione obediant, nec tumenti cervice in quocumque respondeant, aut fastidienti animo et negligente aure imperantibus obedire detrectent; sed unanimiter et concorditer tam in spiritali opere quam in terreno labore omnes fideli intentione occurrant.

IV. Nulli liceat absque prioris permissu ab opere Dei discedere, sed quem causa manifesta compulerit, oratione a priore sperata et concessa discedat. Nec bini aut terni, sed singillatim exeuntes orationem sperent: ita ut qui sani sunt protinus revertantur; qui vero infirmi ex permissu redeant ad cubile.

V. Initium versuum psallentium in choro priores qui in eis stant incipiant: aut si eis adversatur infirmitas, hi incipiant quibus jusserit Pater. Quibus incipientibus mox omnes, si potest fieri, in prima aut secunda syllaba pariter unanimiter et uno ore subjungant: ut non sit dissonantia cantantium, quæ maxime ab inordinato initio, et quodammodo contentiosa varietate solet accidere.

VI. Juniores, et maxime qui adhuc psalmos discere meditantur, per choros ex ordine et sine negligentia dicent: ita ut ab eo loco a quo adhuc minores igno-

rant, hi juniores qui jam Psalterium finierunt, per ordinem sibi in dictando succedant; ut omni tempore pronuntiandi usus non desit.

VII. Psallendi quoque modus, si possibile est, omni tempore cum temperamento nobis tenendus est: ut nec nimium protracte, nec supra modum correpte, sed, ut dictum est, temperata semper modulatione dicatur. Servato tamen ut secundum voluntatem et arbitrium prioris, cui semper considerandi et perpendendi tempus, horam, causam per omnia imminet, sive protrahi, sive accelerare justo considerationis judicio jusserit, ad ejus nutum, sive etiam elevatius, sive humiliter voluerit, consona tamen quasi ex uno ore voce dicatur. Nec quisquam præsumat absque prioris permissu, vel elata vocis extollentia, quæ sæpius inflationis jactantiam et arrogantiam elationis minus cautis generat, aut turbulenta festinatione temperamenti modum excedere, vel mutare. Nec prior concessam considerationis licentiam in usu absque certa necessitate audeat usurpare: sciens se Domino redditurum rationem, qui dixit: *Psallite sapienter (Psal. XLVI).*

VIII. Somnus, cum opus Dei dicitur, cum Dei adjutorio omnino a nobis fugandus est: timentes illud Propheta: *Maledictus qui facit opus Dei negligenter (Jer. XLVIII).* Et illud: *Dormierunt somnum suum, et nihil invenerunt omnes viri divitiarum in manibus suis (Psal. LXXV).*

IX. Nulli liceat tempore quo opus Dei canitur, qualibet occasione sermonem contra alium fratrem proferre, nisi seniori tantum; cui sine dubio solent causæ cujuscunque rei aut ordinandæ, aut corrigendæ, nonnunquam emergere.